Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

Dominica intra octauas natiuitates [christi].

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

Visual Library

qui nō ſolū hoc feſtū int⁹ habuit. ſed foris in pſepio qḋ erexit. De q̄rta inhabitatione q̄ eſt ꝑ ſacri altarꝭ participationē. dr. iij. Regū. viij. Impleuit glia domū dn̄i. et ait Salomon. Dn̄s dixit. vt habitaret in nebula. ⁊ Joh. vj. Qui māducat meā car. et bibit meū ſan. ⁊c. vſq̄ ibi. in me manet ⁊ ego in eo. Et apoca. iij. Ego ſto ad oſtiū ⁊ pulſo ⁊c. Bern. Sacrm̄ corporis et ſanguis pcioſi duo opaꝛ in nob. vt videlicꝫ ⁊ ſenſum muniat. ⁊ in grauioribꝫ pctis cōſenſum oīno tollat. Si q̄s nr̄m nō tam ſepe mō nec tam acerbos ſentit motus iracūdie inuidie luxurie aut ceterorꝫ hmōi. grās agat corpi ⁊ ſanguini. qm̄ ꝟtus ſacramēti opaꝛ in eo. Habeo ꝟbū ſed in carne. ⁊ mihi apponiꝛ veritas ſed ī ſacramēto. Angelus ex adipe frumēti ſaginaꝛ ⁊ nudo ſaturatur grano. me oportet interim q̄dam ſacramenti cortice eſſe ꝯtentum. panis furfureꝛ lr̄e palea. velamine fidei. et hec talia ſunt q̄ guſtata afferunt mortē. ſi nō de primitijs ſpirit⁹ quātulūcunq̄ accipiāt condimentū. Deniq̄ abſq̄ ſpiritu. ⁊ ſacramentū ad iudiciū ſumiꝛ. ⁊ caro non prodeſt quicq̄. ⁊ lr̄a occidit. et fides mortua eſt. Sed ſpiritus eſt q̄ viuificat vt viuā in ipis. at quantalibet ſane habundātia ſpūs pingueſcat. iſta oīno nō pari iocūditate ſumunꝛ. cortex ſacramenti ⁊ adeps frumēti. fides et ſpecies. memoria ⁊ pſentia. eternitas ⁊ temp⁹. vultus et ſpeculū. imago dei ⁊ forma ſerui. Nempe in his omībꝫ fides locuples. intellect⁹ pauper. Carne igiꝛ paſcimur. caro enim chriſti vere eſt cib⁹. Amen.

Dominica infra octauas natiuitatꝭ xpi.

Quanto tempore heres paruulus eſt nihil differt a ſeruo ⁊c. Galat. iiij. Heres iſte paruulus. id eſt. humil' chriſtus eſt. qui vt nos heredes regni celeſtꝭ inſtitueret. a ſeruo nihil ſe differre oſtendit in quattuor. ſcꝫ in carnis aſſumptōne. in baptiſmi ſuſceptione. in pedū diſcipulorū ſuorū ablutione. in crucis paſſione. Unde xpſus. Cor/

pus. baptiſmus. lotura pe/
dū.cruciatꝰ. A ſeruo differ/
re nihil te xp̄e ꝓbant hec.
  Igiť p̄ma oſtenſio fuit in
incarnatiōe qn̄ verbuꝫ caro
factū eſt.et ha. in nobis.tūc
em̄ ſeruilē pſonā nobis oſtē
dit Phil'.ij. Qui cū i forma
dei eſſet ⁊c̄.vſqꝫ ibi.ſꝫ exina/
niuit ſemetip̄m formā ſerui
accipiēs. In hac ſeruili for/
ma paruulꝰ natꝰ eſt nob ⁊ fi
lius datꝰ eſt nobis.. In hac
paupꝫtatis forma pānis ē in
uolutꝰ ⁊ in p̄ſepio a mr̄e pau
pere reclinatꝰ. In hac miſe/
rie ⁊ infirmitatꝭ nr̄e forma p̄
mos edidit vagitꝰ.⁊ fluctibꝫ
temptationū ſeculi eſt expo
ſitus.ſicūt moyſes Exodi.ij
Cumqꝫ aperuiſſet fiſcellā et
vidiſſet in ea puulū vagiētē
miſerata eiꝰ ait.De infanti/
bus hebreoꝝ eſt hic. Per fi
liā pharaonis poſſumꝰ acci
pere gloriā mundanā.q̄ ma
xime cōſiſtit in nobilitate ge
neris.Oſee.viij.Gloria eoꝝ
ab vtero ⁊ a partu ⁊ a conce/
ptu.Hi ſignati ſunt Johis
ix.p ceců a natiuitate. ⁊ vere
cecus a natiuitate efficitur.
q̄ de nobilitate nataliū ſuo/
rū gloriať.Q̄d olim faciebāt
reges.nūc autē plebes hu/
miles. ſ. Machab x. Scri/
pſit demetrius ionathe. In
terroga et diſce q̄s ſim ego.
vſqꝫ ibi.quia bis in fugā cō/
uerſi ſunt patres tui in ter/
ra ſua. Et reges olim natalē
ſuum obſeruabāt ⁊ cuꝫ ma/
gna gloria celebrabāt. nō at
tendentes ꝙ tam regꝭ q̄ꝫ ſer
ui natiuitas vna eſt . Sap̄.
vij. Nemo em̄ ex regibꝫ ali/
ud habuit n.in. Secūda
oſtenſio fuit in baptiſmatis
ſuſceptiōe.vbi ſe rex ſub mi/
lite.dominꝰ ſub ſeruo.ſpon/
ſus ſub amico. iudex ſub p̄/
cone hūiliauit. Reuera ma/
gna fuit humilitas. ꝙ cū ce/
teris pctōribus ſaluator no
ſter ad baptiſmū iohānis la
uandus venit.q̄ erat agnus
innocēs ⁊ peccata mūdi tol/
lere venit.vnde baptiſta ex/
paueſcens ait. Ego a te de/
beo baptizari. ⁊ tu venis ad
me. Multiplicem ob cau
ſam ſaluator a iohāne bapti
zatus eſt.vt ſm̄ hominē ⁊ iu
ſticiam ⁊ legis humilitatem
impleret.vt iohānis baptiſ/
ma cōprobaret. vt ī lauacro
credentiū aduentum ſancti
ſpiritus manifeſtaret . vt tu
non dedigneris ſuſcipe ba/
ptiſmū domini cū ipſe ſuſce/

perit. baptiſmū ſerui. Quod eſt contra ſuperbiētes de vite ſanctitate. quales ſunt hypocrite. qui putant ſe baptiſmo penitētie propter falſaꝫ iuſticiaꝫ ſuā ñ īdigere. De q̄bus Prouerb. xxx. Eſt generatio que ſibi munda videt̄ ⁊ tamen nō eſt lota a ſordibꝫ ſuis. De hac generatione fuit ille phariſeus q̄ ait itra ſe. dicens. Hic ſi eſſet ꝓpheta. Luce. vij. Et ille qui ſtans in templo dicebat. Non ſuꝫ ſicut ceteri hominuꝫ. Luce xviij. Et q̄s tam mūdus in hac vita. niſi ſemꝑ magis ac magis ſit mūdandus. Joh. xv. Et eum q̄ fert fructū patermeꝰ purgabit vt fructuꝫ plus afferat. Nunq̄ꝫ in nobꝫ ſuꝑflua erit ſanctitas. q̄ꝫdiu in nobis regnat mortalis infirmitas. Sꝫ magna eſt ſuperbia ⁊ p̄ſumptio in hypocritis ⁊ falſis religioſis. Iſido. Hypocrita v̄ba ſanctorum habet. ⁊ vitā nō habet. Omnia vicia poſſunt a ſimplicibꝫ ꝑpetrari. ſimulatio vero ⁊ hypocriſis nō cōmittitur niſi a male aſtutis. q̄buſ bene diuina voce dicit̄. Ve vobis hypocrite q̄ ſimiles facti eſtis ſepulchris dealbatis. Tales paruuli ſunt heredes luciferi Tercia oſtēſio humilitatis ⁊ ſeruilitatꝭ chriſti fuit in peduꝫ diſcipulorū ablutione. Lauit enim pedes eorū dn̄s ⁊ magiſter. vt oſtēderet ſe in hunc mundū veniſſe miniſtrare nō miniſtrari. Luce. xxij. Ego autē in medio veſtrū ſum ſicut q̄ miniſtrat. In hoc oſtēdit ꝑfectam humilitateꝫ. et magnum dat exemplū prelatis in quacūq; dignitate poſitꝭ. ne contra ſubditos ſuos intumeſcāt. ex hoc ꝙ magiſtri ⁊ domini verbotenꝰ vocant̄ Utrum autē ita ſit realiter. q̄s nouit niſi ſolus deus. qꝛ occulto iudicio multi prelati vix poſſent eſſe ſubditi. et multi ſubditi digne ac rationabiliter poſſent eſſe p̄lati. Quis prelatorū audeat dicere ſecura conſciētia ſubditis ſuis. Uos vocatꝭ me magiſter ⁊ domīe. ⁊ bene dicitꝭ. ſum etenim. Sunt eīm multi ꝑ intruſionem. ꝑ adulationem. per partiū diuiſionē. per ſubordinationem et pecunie interceſſionem. De q̄bus ꝙ vere magiſtri ac domini ſint. nec bene dicit̄. nec probabilit̄ opinatur. De q̄

bus Oſee.vij. Ipſi regnaue
runt ⁊ non ex me. principes
extiterunt et non cognoui.
Quod exponit Gregori⁹ in
cura paſto. dicens. Ex ſe nã/
q̃ et non ex arbitrio ſummi
rectoris regnant. qui nullis
fulti virtutib⁹. nequaq̃ diui
nitus vocati. ſed ſua cupidi/
tate acceſi. culmẽ regiminis
rapiunt potius q̃ aſſequan
tur. Quos tamẽ intern⁹ iu/
dex ⁊ prouehit ⁊ non cogno
ſcit. quia quos pmittẽdo to/
lerat. profecto per iudicium
reprobationis ignorat. No
ta q̃ ſicut iohãnes baptiſta
chriſti humilitatẽ ammiran
do expauit ⁊ diceret. Ego a
te debeo baptizari ⁊c̃. ita et
Petrus cum diceret. Nõ la
uabis mihi pedes in eternũ
Magne em̃ humilitatis eſt
exemplum lotio pedum.
Quarta oſtenſio fuit in cru
cis paſſione. q̃ mors turpiſ/
ſima fuit ⁊ pſonis ſeruilibus
deſtinata. Hic ſe diuina ma
ieſtas quaſi totã exinaniuit
⁊ potentiaȝ ſue fortitudinis
abſcondit. Abacuc. iij. Ibi
abſcondita eſt fortitudo ei⁹.
Hic heres regius in vltimo
gradu vilitatis ⁊ abiectiõis
ſtetit. Iſaie. liij. Et cum ſce/
leratis reputatus eſt. Exhi/
buit autem chriſtus nobis
hanc humilitatem cõtra cõ/
cupiſcentiam mundane vi/
te. ⁊ contra ſuperbiã munda
ne glorie. pma Iohis. ij. Fi/
lioli nolite diligere munduȝ
qm̃ omne quod eſt in mun/
do aut eſt concupiſcẽtia car
nis. aut concupiſcentia ocu/
lorũ. aut ſuperbia vitẽ. Glo/
ſa. Cõcupiſcentia carnis eſt
deſideriũ oim̃ q̃ ad volupta
tes et delicias ptinẽt. v ciб⁹
pot⁹ ⁊ cõcubit⁹ ⁊ cetã hmõi.
Concupiſcẽtia oculoȝ eſt in
ſpectacul' ⁊ reb⁹ delectabili/
b⁹ ⁊ curioſis. Supbia vite
eſt cũ q̃s ſe iactitat de hono/
ribus familijs. multis diui/
tijs ⁊ amicis. Per hec tria a/
miſimus hereditatẽ noſtrã
in pmis parentib⁹. Adã em̃
cibum vetitũ cõcupiuit. Vo
luit eſſe ſciens bonum ⁊ ma
lum ſicut deus. Sȝ hec tria
vicit chriſtus. Nõ em̃ tẽpta
tus eſt concupiſcẽtia panis.
Nõ deſcẽdit de pinnaculis.
Noluit extolli ſuper regna
mũdi. ⁊ nihil ſe differre a ſer
uo oñdit in h̃ mõo. Sed h̃
vſq̃ ad pfinituȝ tps a pře. q̃
eum a mortuis ſuſcitauit. di
cens illud Pſalmi. Poſtu/

la a me ⁊ dabo tibi gen. here
dita. tu. ⁊ poſſeſ. tu. ter. terre.
Tunc em̄ xp̄s poſſeſſionem
ſuā ⁊ hereditatē ſuam intra
uit. qn̄ eū de⁹ in dextera ſua
collocauit ⁊ heredē omniuꝫ
ſc̄loꝝ cōſtituit. Amen

De eadem dominica.

Ece poſi
tus ē hic in ruinā
⁊ in reſurrectionē
multoꝝ in iſrael ⁊ in ſignum
cui ꝯtradicet̃ ⁊c̄. Lu. ij. Pu-
er iſte poſitus eſt nobis in ſi
gnū caſtitatis in cōceptōne.
in ſignū humilitatis in con
uerſatiōe. in ſignū caritatis
in paſſione. in ſignū imorta
litatis in reſurrectiōe. Con
tradicūt aūt his ſignis pec-
ca[illegible]es. [illegible]nū diaboli ⁊ ima
gi[illegible] ⁊ caracterē beſtie habē
te[illegible] videlicet luxurioſi. ſup-
bi. [illegible]uidi. delicioſi. Vn̄ ver-
ſus. In ſignū nobis datus
eſt puer iſte ſalutꝭ. Cui ꝯtra
dicunt. q̄ luxuria ſtimulant̃.
qui corde tumente leuant̃. q̄
delicias imitant̃. q̄ liuorem
meditant̃. Igit̃ p̄mo poſi
tus eſt in ſignū caſtitatꝭ i cō-
ceptiōe. Iſa. vij. Pete tibi ſi-
gnum ⁊c̄. vſq̧ ibi. Ecce v̄go
cōcipiet ⁊ pariet filiū. Gloſa.
Jeſus ſic nō corpalit̃ cōcipi
tur ⁊ nō claudit̃ niſi in vtero
virginali. ita nec ſpūalit̃ con
cipit̃ niſi in caſta mente. ⁊ ſic
virginitaſ marie nō poterat
eſſe ſignū ſine fructu prolis.
ſic nec caſtitaſ ſine fructu bo
ni opis. Vn̄ etiā ſignū virge
aaron fuit in flore ⁊ in fructu
id eſt. in caſtitate ⁊ bono ope
re. Grego. in omelia. Sint
lumbi. Probat ꝙ nec caſti-
tas aliq̇d valet ſine bono o-
pere. nec opus bonū ſine ca-
ſtitate. Sig̃ caſtitatꝭ heu iaꝫ
vbiq̧ ꝯtradicit̃. etiaꝫ ab ho-
mib⁹ habitu ⁊ ꝓfeſſiōe ſan-
ctificatꝭ. Ezech. xxvij. In mł
titudine iniquitatū tuaruꝫ.
polluiſti ſanctificationē tuā
⁊ ad om̄e caput vie edifica-
ſti ſignū ꝓſtitutiōis tue. Per
caput accipit̃ p̄ncipiū cuiuſ-
libet rei. ⁊ vere luxuria eſt p̄n
cipium omniū viarū malaꝝ
que quotidie nouas vias ſi-
bi facit. in quibuſ ambulant
iuuenes ⁊ ſenes viri ⁊ mulie
res. parui ⁊ magni. Hec eſt
ſagena diaboli in qua om̄e
genus hominū ad ſe trahit.
ita ꝙ nec paruuli piſciculi e-
uadant. ſicut in his in quib⁹
malicia ſupplet etatem. Aba
cuc. i. Propterea immolabit

ſagene ſue ꝛc. Item in ſi-
gnum humilitatis. qđ etiā ab
ipa natiuitate ſua. ꝛ a pmis
cunabulis oñdit. Lu. ij. Et
hoc vobis ſignū. Inuenietis
infantē pannis inuolutū ꝛ
reclinatū in pſepio. Et hoc ſi
gnū non ſolū in natiuitate.
ſed ex totius vite ſue ꝯuerſa
tione oñdit. ꝛ fidelibꝫ ſuis in
exemplū ꝓpoſuit Math. xj.
Diſcite a me qꝛ mitis ſum ꝛ
humilis ꝛc. Beatꝰ qui hoc ſi
gnum habuerit ſcriptum in
fronte ſua. qꝛ heres regni ce
leſtis erit in primo. Math.
v. Beati paupes ſpiritu. id
eſt humiles. qm̄ ipoꝝ eſt re-
gnū celoꝝ. Sed heu huic ſi
gno valde reſiſtitꝛ p filios ſu
perbie. ꝛ ſigna eoꝝ multi-
pharia ꝛ notabilia. Que tn̄
deteſtantꝛ hūiles corde. He
ſter. xiiij. Tu ſcis infirmita-
tem ꝛ neceſſitatē meā. qꝛ ab-
ominer ſignū ſuperbie ꝛ glo
rie mee qđ eſt ſup caput me-
um ꝛc. Utinā hoc dicerent
pulchre mulieres ꝛ nobiles
natales. q̄ tot et tanta ſigna
ſue ſupbie multiplicitꝛ mani
feſtant in ornatu. in actu. in
verbo. in geſtu. ī loco. De q̄
bus omnibꝫ Iſa. iij. Pro eo
ꝙ eleuate ſūt filie ſyon ꝛ am-
bulauerūt extento collo ꝛc.
Econtra ſigna humilitatis
chriſti notantꝛ Luc. ij. Inue
nietis infantē pannis inuo-
lutum ꝛc. Infans fuit cōtra
ſuperbiā in verbo. pānoſus
contra ſuperbiā in ornatu.
inuolutus cōtra ſuperbiam
in actu ꝛ corpis geſtu. Pro-
uerbio. vj. Homo apoſtata
vir inutilis gradiꝛ ore puer
ſo. annuit oculis. terit pede.
digito loquiꝛ ꝛc. Poſitus ē
in preſepio contra ſuperbiā
in loco. Luce. xiiij. Recum-
be in nouiſſimo loco. quod
ſimiliter in cruce fecit. quaſi
nouiſſimus viroꝝ. Item
in ſignum charitatis q̄ om-
nia ſuffert. ꝛ hoc in paſſione
valde eminēter poſuit. Tre
norū. iij. Poſuit me quaſi ſi-
gnum ad ſagittā ꝛc. Maxi-
me enī charitatis ſignū fuit
ꝙ tot ſagittas improperioꝝ
irriſionū. ſputoꝝ ꝛ colapho
rum dignatus eſt ſuſtinere.
Hoc exemplo nos ipos po-
nere debemꝰ in oñſione ca-
ritatis. ꝛ p chriſto omnia ſu
ſtinere. ij. Corinth. xj. Suſti
netis enī ſi quis in faciē vos
cedit ꝛc. Stare enim debe-
mus quaſi ſignū ꝯtra multi
plices ſagittas. Contra

ſagittas temptationū ꝛ caſti
gationū diuinaruꝫ. Job. vj.
Sagitte dn̄i in me ſunt quorum
indignatio ebibit ſpiritum
meuꝫ. Item contra ſagit-
tas irritationū et ꝓuocatio-
num humanaruꝫ. Ps. Filij
hominū dentes eorū arma
ꝛ ſagitte ꝛ lingue eorum gladi9
acutus. Item cōtra ſagit
tas temptationū ꝛ infeſtati-
onū diabolicaruꝫ. Eph. vj.
In om̄ib9 ſumentes ſcutuꝫ
fidei ꝛc. vſq3 ibi. in quo poſſi
tis om̄ia tela nequiſſimi ig-
nea extinguere. Cōtra tā
multiplices ſagittas ſtat ca-
ritas quaſi ſignum inuiola-
bile. Unde Aug9. Caritas
inter opprobria ſecura eſt. in
ter odia benefica. inter iras
placida. inter inſidias inno-
cens. in iniquitate gemens.
in veritate reſpirans. Iſido.
de ſum̄o bono. Quis nō-
nulli fide ꝛ opibus ſanct3 vi
deātur eſſe pares. tamē quia ꝓ
uantur caritate fraterne di-
lectionis. nullū habēt incre
mentū virtutis. dicēte ap̄lo
Si tradidero corpus meū
ita vt ardeam. caritatē autē
nō habuero nihil mihi pro-
deſt. Quia tanta eſt virt9 ca-
ritatis vt etiā ꝓphetia ꝛ mar
tyriū ſine ip̄o nihil eē credā-
tur. Sed huic ſigno ꝯdicit.
per odiū ꝑ rancoreꝫ. ꝑ vult9
obductionē. ꝛ qn̄q3 ꝑ occul-
tā traditionē. Math. xxvij.
Traditor aūt de. eis ſignuꝫ
di. ꝛc. Iſido. Nō poterit de-
um diligere. qui in ꝓximi dile-
tiōe noſcit errare. xp̄s eſt de
us ꝛ hō. totū ergo xp̄m non dili
git qui hoīeꝫ odit. Sed ſigna
odij multa ſunt. Itē in ſi-
gnū imortalitat3 in reſurre-
ctione. Ps. Fac mecū ſignū
in bono vt vi. qui me od. ꝛ ꝯf.
iudei. ſ. ꝛ pagani ꝛ oēs incre-
duli. qui ꝯfundent ex h ſigno
in die iudicij. qn̄ fulgebūt iu
ſti ſicut ſol in regno p̄ris eorum.
ip̄i vero ſicut nigredo olle faci
es ꝯbuſtas ꝛ corꝑa vmbroſa
habebūt. Gl'ia reſurrectōis
eſt ſignū Jone ꝓphe. Sicut
em̄ ionas tercia die in aridā
euomit. ita xp̄s tercia die in-
ſoliditatē imortalitat3 ſuſci-
tat relicto mari vite mortal'
ꝛ fluctib9 ſeculi ꝛ de vētre in-
feri exiēs. Ut ergo ꝛ nos i reſur
rectiōe generali in aridā be
ate imortalitat3 euomamur
dicamus dn̄o ſingillati. Fac
mecū ſignuꝫ in bono. Qib9
ſignis deſiderabili9 ē ſignū
port9 qn̄ naufrag9 videt por

tū. ꝛ pede terit aridā. ps̄. In flumie ꝑtrāſibūt pe. ibi le. in ip̄o. Qđ bn̄ ſignatū habem⁹ ī filijs iſrl̄. q̄ trāſito mari rubꝛo. ad cantica exultatōis et leticie ſūt ꝯuerſi. Huic aūt ſigno ꝯtradicit̄ ꝑ ſignū trāſitorie leticie et tpalis gaudij. De q̄ Sap. ij. Venite ḡ coronem⁹ nos roſis añq̄ marceſcāt. nullū p̄tuz ſit qđ non ꝑtrāſeat luxuria nr̄a. nemo noſtꝝ exſoꝛs ſit luxurie nr̄e. vbiq̄ relinq̄m⁹ ſigna leticie. vbi luxuria amatoꝝ mōi deſcribit̄. a iuuētute. a vino. ab vngent̄. a coꝛonis roſarū. a luxuria. a ſocietate ꝑniciosa. Poeta. Miſereq̄ bꝛeuiſſima vita. Poꝛtio dū bibimuſ dū ſerta ꝛ vngenta puellas. Poſcim⁹. obꝛepit nō intellecta ſenect⁹. Poſit⁹ eſt ḡ h in ruinā pctōꝝ ꝛ in reſurrectione iuſtoꝝ. Ps̄. Jō nō reſurgūt ipi. in iu. neq̄ pec. ꝛc̄. A.

Dn̄ica infra octa. Ephie.

Obſecro vos frēs ꝑ miſericoꝛdiā dei vt exhibeat̄ copa vr̄a hoſtiā viuentē. ſcām deo placentē. rationabile obſequiū vr̄m ꝛc̄. Roma. xij. Diſtinctio ꝑtz ex textu. videlicet vt offeram⁹ nos deo in hoſtiā viuētē ꝑ fidei deuotionē. in hoſtiā ſanctā ꝑ ſpei eleuationē. in hoſtiā dō placētē ꝑ dilectionē. in hoſtiā rōnabilē ꝑ diſcretionē. Vn̄ ꝟ. Hoſtia ſic̄ deo ꝑte dat̄. expedit vt ſit. viuens ſctā. placēs. ſal rōnis habēs

Igit̄ viuentē hoſtiā offerre debem⁹ deo ex nobiſipis ꝑ fidei deuotionē. Fides ei eſt ꝑ quā viuim⁹ deo ꝛ moꝛimur mūdo. Ro. vj. Exhibete vos tanq̄ ex moꝛtuis viuentes ꝛc̄. Tūc em̄ q̄i ex moꝛtuis viuere incipim⁹. cū ꝑ fidei deuotionē ad bn̄ opandū ꝯualeſcim⁹ Fides ei ſine opib⁹ moꝛtua ē. vt dꝛ Jac. ij. Silr̄ et bona opa ſine fide. Iſido. Qui ꝑ fidē cognitoꝛs dei bn̄t ꝛ opib⁹ obſcurantur exemplū balaam ſequunt̄. q̄ cadens ope. apertos oculoſ habuit in ꝯtemplatiōe. Fides hoſtias noſtras reddit viuidas. ac deo acceptas. q̄ quanto ſimpliciox ꝛ deuotioꝛ extiterit. tanto viuaciox ꝛ gratioꝛ deo erit. Hebꝛeoꝝ xj. Fide plurimam hoſtiam Abel deo q̄ Cayn obtulit. Plīmā. i. plus acceptabilez.